

Σαν σήμερα... (Κατερίνα Χουζούρη)

/ [Πεμπτούσια](#)

Σαν σήμερα την αυγή της 20ης Ιουλίου του 1974, ξεκίνησε η Τουρκική εισβολή στην Κύπρο με την κωδική ονομασία «Αττίλας». Λίγο μετά τις 5 το πρωί, τα τουρκικά αποβατικά σκάφη, άρχισαν να αποβιβάζουν δυνάμεις στην περιοχή Πέντε Μίλι, οκτώ χιλιόμετρα δυτικά της Κερύνειας...

Σήμερα στις 10.00π.μ. θα ψαλεί παράκληση, στον ιερό ναό Παναγίας Φανερωμένης Λευκωσίας, για την απελευθέρωση της Κύπρου από τον Τούρκο εισβολέα, την επιστροφή των προσφύγων στις πατρογονικές τους εστίες και τη διακρίβωση της ζωής των αγνοουμένων. Στη συνέχεια, θα τελεσθεί το επίσημο μνημόσυνο. για όσους έπεσαν κατά την τουρκική εισβολή. Της παράκλησης όσο και του μνημοσύνου θα προστεί ο Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος Κύπρου κ.κ. Χρυσόστομος και θα παραστούν ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Θυατείρων και Μεγάλης Βρετανίας κ.κ. Γρηγόριος, (κατάγεται από την τουρκοκρατούμενη περιοχή του Μαραθοβούνου), ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας Νίκος Αναστασιάδης, ο Πρόεδρος της Βουλής Δημήτρης Συλλούρης, ο Πρέσβυς της Ελλάδας Ηλίας Φωτόπουλος, οι άλλες Πολιτικές και Στρατιωτικές Αρχές της νήσου, γονείς και συγγενείς πεσόντων και αγνοουμένων, επίσημοι και πλήθος κόσμου. Τον επιμνημόσυνο λόγο θα εκφωνήσει ο Επίτροπος Προεδρίας Φώτης Φωτίου. Θα ακολουθήσει κατάθεση στεφάνων. Πάνδημα μνημόσυνα για όσους έπεσαν κατά τη διάρκεια της τουρκικής εισβολής, θα τελεσθούν και σε όλους τους ιερούς ναούς του ελεύθερου τμήματος της Κύπρου.

Ακολουθούν δύο ποιήματα δυο λογοτεχνών, με καταγωγή από την Κύπρο ο πρώτος, από την Μονεμβασιά ο δεύτερος, οι οποίοι βαθεία επηρεασμένοι από την αποφράδα ημέρα της τουρκικής εισβολής, κάνουν τα συναισθήματά τους, ποίηση.

Κώστας Μόντης, «Στιγμές της Εισβολής»

Είναι δύσκολο να πιστέψω

πως μας τους έφερε η θάλασσα της Κερύνειας,
είναι δύσκολο να πιστέψω
πως μας τους έφερε η αγαπημένη θάλασσα της Κερύνειας.
Πικρή θάλασσα της Κερύνειας
που πρέπει να αποσύρουμε πια
τους στίχους που σου γράψαμε.
Σκέψου να μας γίνει βραχνάς η οροσειρά της Κερύνειας
σκέψου να την κοιτάμε με τρόμο,
σκέψου να την υποψιαζόμαστε,
σκέψου να τη μισάμε!
Ανασήκωσε την πλάτη
κι απόσεισέ τους Πενταδάκτυλέ μου,
ανασήκωσε την πλάτη κι απόσεισέ τους.

Τάσσος (Αλεβίζος Αναστάσιος) (1914 - 1985), Κύπρος 1974, 1974, Ξυλογραφία εκ. Δωρεά Α.

Γιάννης Ρίτσος «Ύμνος και Θρήνος για την Κύπρο»

Νησί πικρό, νησί γλυκό, νησί τυραγνισμένο

κάνω τον πόνο σου να πω και προσκυνώ και μένω.

Εσύ της θάλασσας ρυθμός, ολάνθιστο κλωνάρι,

πώς σου μαδήσαν τ' άνθια σου διπλοί, τριπλοί βαρβάροι.

Τι θλιβερά που σεργιανάν τριγύρω σου τα ψάρια

κι αντίχριστοι να παίζουνε την τύχη σου στα ζάρια.

Κουράγιο, μικροκόρη μας, που μας εγίνης μάνα

Ύμνος και Θρήνος της ζωής κι ανάστασης καμπάνα.

Κατερίνα Χουζούρη